

จิตสำนึกรุภาค 1 : องค์ประกอบใหม่ของจิตสำนึกรุ
ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
**Teacher Conscience Part 1: New Teacher Conscience Factors
of Educational Students in Dhonburi Rajabhat University.**

ดร.นิภา พงศ์วิรัตน์

Dr. Nipa Pongvirut

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

Faculty of Education, Dhonburi Rajabhat University.

E-mail: nipapong@hotmail.com

(รับบทความเมื่อ 15 มิถุนายน 2550; ได้รับการพิจารณาตัดสิน 29 มิถุนายน 2550)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน โดยรวมวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ และวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ เข้าด้วยกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาจิตสำนึกรุของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ดังต่อไปนี้ 1) เพื่อทันห้องค์ประกอบใหม่ของจิตสำนึกรุ 2) เพื่อหาระดับพฤติกรรมจิตสำนึกรุในภาพรวม 3) เพื่อเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมจิตสำนึกรุ ตามสถานภาพทางเพศ เศรษฐกิจ และครอบครัว 4) เพื่อยืนยัน และปรับปรุง องค์ประกอบใหม่ของจิตสำนึกรุ กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย จากนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ทุกชั้นปี ได้ 394 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามจิตสำนึกรุ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่น .98 สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบ การทดสอบค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวน และจัดกลุ่มชนทนาเพื่อยืนยันและปรับปรุงให้เหมาะสม

บทสรุปของการวิจัยปรากฏ ดังนี้ 1) องค์ประกอบใหม่ของจิตสำนึกรุ ได้แก่ จิตใจครู ประกอบด้วย ความเอื้ออาทร ความเมตตาป檐ี และความมีขันติธรรม ปัญญาครู ประกอบด้วย เป็นผู้รอบรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม เป็นผู้รอบรู้ด้านการสร้างสรรค์งานวิชาการ ศรัทธาในอาชีพครู ประกอบด้วย รักในอาชีพครู รักษาภูมิปัญญา ฉลาดใช้จิตวิทยา ประกอบด้วย รอบรู้ด้าน จิตวิทยา สามารถประยุกต์ใช้จิตวิทยา 2) ระดับพฤติกรรมจิตสำนึกรุในภาพรวม อยู่ในระดับมาก 3) ระดับพฤติกรรมจิตสำนึกรุของนักศึกษาหญิงสูงกว่านักศึกษาชาย และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษาที่เศรษฐกิจสูงมีระดับพฤติกรรมจิตสำนึกรุสูงกว่านักศึกษาที่ครองบครัวบิดามารดาอยู่ด้วยกันมีระดับพฤติกรรมจิตสำนึกรุสูงกว่านักศึกษาที่ครองบครัวบิดามารดา แยกกันอยู่ และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 4) องค์ประกอบใหม่ของจิตสำนึกรุ ได้รับการยืนยัน และปรับปรุงจากการจัดกลุ่มชนทนาแล้ว

คำสำคัญ : จิตสำนึกรุ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

Abstract

The mixed methodology was combined the quantitative research and qualitative research were used in this paper. The objectives were to study the teacher's conscience of educational students in Dhonburi Rajabhat University : 1) To find the new teacher's conscience factors. 2) To find the whole levels of teacher's conscience behavior. 3) To compare the teacher's conscience behavior levels in the difference of sex, economics and family. 4) To confirm and adapted the new teacher's conscience factors. The samples were 394 educational students selected by simple random sampling. Questionnaire with 5 levels of rating scales and reliabilities at .98 were used to collecting data. Statistical using to analyze the data were mean, standard deviation, factor analysis, t-test, ANOVA. We had confirmed and adapted by focus group.

Summary of research finding : 1) New teacher's conscience factors were Teacher's Spirit with compassion, mercy and tolerance, Teacher's Wisdom with morals and ethics wisdom, academical wisdom, Teacher's Devotion with love to do and keep in rules, Keen in Psychology with keen in psychological knowledge and keen in psychological application. 2) The whole levels of teacher's conscience behavior were high. 3) The female students had more levels of teacher's conscience behavior than the male ones. The differences showed statistic significant at the level of .01. The high incomes students had more levels of teacher's conscience behavior than the low and middle incomes ones. The differences showed statistic no significant. The students from the family that their father and mother live together had more levels of teacher's conscience behavior than the ones from the separate family. The differences showed statistic no significant. 4) The new teacher's conscience factors had confirmed and adapted by focus group.

Keywords : Teacher Conscience, Educational Students, Dhonburi Rajabhat University.

บทนำ

จิตสำนึกครู นับเป็นเรื่องสำคัญต่อการประกอบวิชาชีพครู เพราะจิตสำนึกแห่งความเป็นครูนั้นจะช่วยให้ผู้ที่เป็นครูตระหนักรถึงภารกิจ และหน้าที่ความรับผิดชอบของตนในการพัฒนามนุษย์ คือการพัฒนาศิษย์ที่ตนเองดูแล อบรมลสั่งสอน ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งด้านจิตใจ ด้านปัญญา และด้าน พฤติกรรม (ป.อ.ปัญญา โ途. 2542: 243) อาชีพครูจึงเป็นอาชีพที่คนให้ความ

เคารพและเรียกว่าเป็น ปูชนียบุคคล ดังที่ปรากฏว่ามีประเพณีไหว้ครูในสถานศึกษาเป็นประจำทุกปี ครูของแผ่นดินที่สอนคนไทยทุกระดับชั้น ได้แก่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช พระองค์ทรงประพฤติปฏิบัติ ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์วิจัย จนเป็นตัวอย่าง ทั้งแนวความคิด และวิธีการปฏิบัติงานในหลายสาขาวิชาทั้งยังทรงเป็นต้นแบบที่

ดีของ จิตสำนักครุไทยอีกด้วย เนื่องจากปี 2550 เป็นปีที่พระองค์ทรงมีพระชนมายุ ครบ 80 พรรษา ผู้วิจัยจึงขออัญเชิญพระบรมราชโถวท และพระราชนำรัสรของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่พระราชทานแก่พสกนิกรชาวไทย ไว้ในโอกาสต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยเห็นว่าเกี่ยวข้องกับจิตสำนักครุมาแสลงไว้เพื่อเฉลิมพระเกียรติ และเป็นสิริมงคลดังต่อไปนี้

“ผู้ที่เป็นครุ จะต้องถือเป็นหน้าที่อันดับแรกที่จะต้องให้การศึกษาคือ สืบสานอนุรักษ์อนุชนให้ได้ผลแท้จริงทั้งตัวบุคคลว่างานที่แต่ละคน กำลังทำอยู่นี้ คือความเป็นความตายของประเทศ เพราะอนุชนที่มีความรู้ มีความติ่่เท่านั้น ที่จะรักษาชาติบ้านเมืองเราไว้ได้”

{พระราชนำรัสรในโอกาสที่นายบุญถิน อัตถาการ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ นำครุและนักเรียน โรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม จากภาคใต้ เข้าเฝ้าทูลละอองธุสู่พระบาท เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2515 (กรมวิชาการ. 2540: 84)}
ยังมีพระราชดำรัส ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเกี่ยวกับความสำคัญของครุอีก ดังนี้

“คำว่าครุนั้นเป็นคำที่สูงยิ่ง เพราะถือว่าเป็นผู้ที่ได้รับการเคารพบูชาได้ฉะนั้นได้เชื่อหรือเรียกว่าเป็นครุก็จะต้องบำเพ็ญตนให้ดี บำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ บำเพ็ญตนให้เป็นที่นับถือได้ เพราะว่าผู้ใดเป็นครุแล้วไม่บำเพ็ญตนให้เป็นที่นับถือได้ ก็เท่ากับบกพร่อง ครุเป็นผู้ถ่ายทอดวิชาการ และเป็นผู้ถ่ายทอดความประพฤติ วิธีปฏิบัติตน วิธีคิดและความติ่บานทุกอย่างซึ่งจะสร้างให้บุคคลเป็นคนดี เป็นคนที่ไม่เป็นภัยต่อผู้อื่น ตรงข้าม เป็นผู้ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ต่อส่วนรวมและตัวเอง ก็ได้รับประโยชน์ว่าเป็นคนที่เจริญ”

{ พระราชนำรัสร ในโอกาสที่ประชุมการประสานงานส่วนภูมิภาค ภาค 2 สถาบันสังคมส่งเคราะห์ แห่งประเทศไทยฯ นำคณะผู้แทนทุกจังหวัดฯ ด้วยเงินเพื่อโดยสื้อจพระราชนูกุลตามพระราชอธิราชด้วย เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2524 (กรมวิชาการ. 2540 : 89) }

จากการที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสให้ความสำคัญแก่ครุนั้น เพราะทรงเห็นคุณค่าของอนุชนที่มีความรู้ ความสามารถ และมีคุณธรรมเท่านั้นที่จะรักษาประเทศชาติบ้านเมืองไว้ได้

ความสำคัญของการวิจัย

ทั้งนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (กรมวิชาการ. 2546 : 5) มาตรา 6 กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย และจิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และในมาตรา 52 กล่าวว่า ให้กระทรง ส่งเสริมให้มีระบบกระบวนการผลิต การพัฒนาครุ คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพ และมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยการกำกับ และประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครุ คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อม และมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่ และการพัฒนาบุคลากรประจำการ ครุ อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอ ในมาตรา 56 กล่าวว่า การผลิตและการพัฒนาคณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา การพัฒนามาตรฐาน และจรรยาบรรณของวิชาชีพ... ในสถานศึกษาระดับปริญญา ที่เป็นนิติบุคคลให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่ง และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ยังมีหลักเกณฑ์การรับรองปริญญาทางการศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) (ครุสภ. 2546 : 2) กล่าวถึง มาตรฐานบันทึกครุไว้ว่า ต้องมีความรู้การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา การปฏิบัติตน และการพัฒนาคุณ

ลักษณะความเป็นครูในเรื่องมาตรฐานวิชีพครู (ครุสภा. 2548 : 10-11) ด้านมาตรฐานความรู้ของครูที่มีคุณวุฒิ อื่นที่ ครุสภารับรองในความรู้ข้อที่ 9 ความเป็นครู มี สาระที่น่าสนใจคือ 1) ความสำคัญของวิชาชีพครู บทบาทหน้าที่ภาระงานของครู 2) พัฒนาการของ วิชาชีพครู 3) คุณลักษณะของครูที่ดี 4) การสร้าง ทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู 5) การเสริมสร้างศักยภาพ และสมรรถภาพความเป็นครู 6) การเป็นบุคคลแห่ง การเรียนรู้ และเป็นผู้นำทางวิชาการ 7) เกณฑ์มาตรฐาน วิชาชีพครู 8) จรรยาบรรณของวิชาชีพครู 9) กฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ทั้งนี้ได้กำหนดสมรรถนะของ ครูไว้ดังนี้ 1) รัก เมตตาและปรารถนาดีต่อผู้เรียน 2) อดทนและรับผิดชอบ 3) เป็นบุคลากรแห่งการเรียนรู้ 4) มีวิสัยทัศน์ 5) ศรัทธาในวิชาชีพครู 6) ปฏิบัติตาม จรรยาบรรณของวิชาชีพครู

จากเกณฑ์มาตรฐานการรับรองปริญญาทางการ ศึกษาตามมาตรา 9 (7) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันฯ และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ของครุสภาก ในมาตรฐานที่ 2 มาตรฐานการผลิต ข้อที่ 2.4 (4) การ จัดกิจกรรมเสริมความเป็นครู กำหนดให้มีโครงการ เสริมความเป็นครู มีการประเมินโครงการและมีการ รายงานผลการจัดกิจกรรมความเป็นครู ของนิสิตนัก ศึกษา (ครุสภ. 2548 : 7) ทั้งนี้มาตรฐานวิชาชีพของ ครุสภ่าได้กำหนดมาตรฐานความรู้และประสบการณ์ วิชาชีพไว้ โดยกำหนดให้มาตรฐานความรู้ ข้อ 4 จิตวิทยาสำหรับครูให้มีสาระความรู้ 3 ข้อ คือ 1) จิตวิทยาพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการมนุษย์ 2) จิตวิทยาการศึกษา 3) จิตวิทยาการແນະແນກและการ ให้คำปรึกษาโดยกำหนดสมรรถนะ ไว้ว่า 1) เช้าใจ ธรรมชาติของผู้เรียน 2) สามารถช่วยเหลือผู้เรียนให้ เรียนรู้และพัฒนาได้ตามศักยภาพของตน 3) สามารถ ให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

4) สามารถส่งเสริมความต้นด้วยความสนใจของ ผู้เรียน (ครุสภ. 2548 : 8)

จากการมาศึกษาและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) (2547 : 36) กล่าวถึงมาตรฐานตัวบ่งชี้การประเมิน คุณภาพภายนอกเพื่อรับรองมาตรฐานการศึกษาระดับ อุดมศึกษา รอบที่ 2 พ.ศ. 2549-2553 มาตรฐานด้าน คุณภาพบัณฑิตไว้ว่า “บัณฑิตเป็นผู้เรียนปัญญา มีความ สามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีทักษะ และภูมิปัญญาในงาน อาชีพในฐานะของนักวิชาชีพชั้นสูงทักษะวิจัยในฐานะ นักวิชาการชั้นสูง มีจิตสำนึก และภูมิธรรมในฐานะ พลเมืองดีของสังคมไทยและสังคมโลก”

สรุปได้ว่า เกณฑ์มาตรฐานการรับรองปริญญา ทางการศึกษาของครุสภาก ให้ความสำคัญแก่ การจัด กิจกรรมส่งเสริมความเป็นครูของนักศึกษา ซึ่ง สอดคล้องกับสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา (สมศ.) ที่ให้ความสำคัญแก่นักศึกษา ว่า บัณฑิตต้องมีจิตสำนึก และภูมิธรรมในฐานะพลเมือง ดี ดังนั้นบัณฑิตคณะครุศาสตร์จึงต้องได้รับการส่งเสริม ให้มีจิตสำนึกและมีคุณธรรมในฐานะบัณฑิตและฐานะ แห่งความเป็นครูไปพร้อมๆ กัน

ในการที่จะพัฒนาจิตสำนึกครูของนักศึกษา คณะครุศาสตร์นั้น จำเป็นจะต้องรู้ถึงองค์ประกอบของ จิตสำนักครูที่ชัดเจนว่า มีองค์ประกอบหลัก องค์ ประกอบอย่าง และตัวชี้วัดอะไรบ้าง ทั้งยังต้องทราบ ถึงสภาพพื้นฐานจิตสำนักครูของนักศึกษาอีกด้วย ผู้วิจัย จึงทำการวิจัยในครั้งนี้ขึ้นเพื่อค้นหาคำตอบดังกล่าว

ปัญหาการวิจัย

1. องค์ประกอบใหม่ ได้แก่ องค์ประกอบหลัก และองค์ประกอบอย่างของจิตสำนักครูของนักศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เป็นอย่างไร

2. ระดับพฤติกรรมจิตสำนึกรู้ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ในภาพรวม เป็นอย่างไร

3. ระดับพฤติกรรมจิตสำนึกรู้ ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ตามสถานภาพของนักศึกษา ได้แก่ เพศ สภาพเศรษฐกิจ และสภาพครอบครัวแต่ละกันหรือไม่

4. องค์ประกอบใหม่ของจิตสำนึกรู้จะได้รับ การยืนยันและปรับปรุงจากผู้ทรงคุณวุฒิหรือไม่ และ ฉบับต่อไปสุดเป็นอย่างไร

จากปัญหาการวิจัยดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยศึกษาค้นควาระเบียบวิธีวิจัยทางจิตวิทยาหลายแบบพบว่าวิธีการวิจัยยุคใหม่นี้ นิยมใช้วิธีการวิจัยเป็นชุด (Research Series) เพื่อศึกษาค้นคว้าหารายละเอียดในหลายแบบ หลากหลายมุม และวิธีการวิจัยที่นิยมใช้จะเป็นแบบเจาะลึก ในรายละเอียด ที่มุ่งเน้นความเที่ยงตรง (Validity) และมีความเชื่อมั่นได้ (Reliability) ทั้งยังนิยมการผสมผสานงานวิจัยในหลายวิธีการเข้าด้วยกัน ผู้วิจัยจึงเลือกใช้เบื้องต้นวิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methodology) ตามวิธีการของ ทาชาคกอริ และ เทเดลลี (Tashakkori & Teddlie. 1998) ซึ่งนำเอาวิธีการวิจัย หลากหลายรูปแบบมาผสมผสานกันเพื่อค้นหาคำตอบที่จะสามารถตอบปัญหาการวิจัยอย่างเที่ยงตรงและเชื่อมั่นได้มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อค้นหาองค์ประกอบใหม่ ได้แก่องค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อยของจิตสำนึกรู้ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
- เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมจิตสำนึกรู้ของ

นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ในภาพรวม

3. เพื่อเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมจิตสำนึกรู้ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ตามสถานภาพของนักศึกษา ได้แก่ เพศ สภาพเศรษฐกิจ และสภาพครอบครัว

4. เพื่อยืนยันและปรับปรุงองค์ประกอบใหม่ ของจิตสำนึกรู้ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีที่ค้นพบ

ขอบเขตของงานวิจัย

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาเฉพาะจิตสำนึกรู้ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี โดยกำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านตัวแปรและเนื้อหาสาระ

1.1 ตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ สถานภาพของนักศึกษา ประกอบด้วย

1.1.1 เพศของนักศึกษา ได้แก่

1.1.1.1 เพศชาย

1.1.1.2 เพศหญิง

1.1.2 สภาพเศรษฐกิจ ได้แก่

1.1.2.1 เศรษฐกิจสูง

1.1.2.2 เศรษฐกิจปานกลาง

1.1.2.3 เศรษฐกิจต่ำ

1.1.3 สภาพครอบครัว ได้แก่

1.1.3.1 บิดามารดาอยู่ด้วยกัน

1.1.3.2 บิดามารดาแยกกันอยู่

1.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

จิตสำนึกรู้ ซึ่งสังเคราะห์เนื้อหาสาระ แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย มาจากแนวคิดระบบการพัฒนามนุษย์ของพระธรรมปีฎก (ป.อ.ปยุตโต. 2542 : 243) รวมกับแนวคิดจิตสำนึกรู้ตามแนวทางศาสนาพุทธ

ศาสนาคริสต์ และศาสนาอิสลาม รวมกับแนวคิด
จิตวิทยาตะวันตก แนวคิดของผู้ทรงคุณวุฒิ ในเรื่อง
การผลิตครู สรุปได้จำนวน 3 องค์ประกอบหลัก 7 องค์
ประกอบย่อย 8 องค์ประกอบภายใน ดังนี้

1.2.1 ด้านจิตใจ มี 2 องค์ประกอบย่อย คือ

1.2.1.1 การพัฒนาจิตใจตนเอง

1.2.1.2 การพัฒนาจิตใจผู้อื่น

1.2.2 ด้านปัญญา มี 2 องค์ประกอบย่อย คือ

1.2.2.1 ความรอบรู้เรื่อง จิตสำนักครุ
ตามแนวทางศาสนาและการประยุกต์ใช้

1.2.2.2 ความรอบรู้เรื่อง จิตสำนักครุ
ตามแนวทางจิตวิทยาและการประยุกต์ใช้

1.2.3 ด้านพฤติกรรม มี 3 องค์ประกอบย่อย
คือ

1.2.3.1 ความเมตตากรุณา ประกอบ
ด้วย 2 องค์ประกอบภายใน คือ

1) การอ่อนน้อมถ่อมตน

2) การช่วยเหลือ เอื้ออาทร

1.2.3.2 หน้าที่และความรับผิดชอบ
ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบภายใน
คือ

1) หน้าที่และความรับผิดชอบต่อ
อาจารย์ในฐานะศิษย์

2) หน้าที่และความรับผิดชอบต่อศิษย์ใน

ฐานะครุ

3) หน้าที่และความรับผิดชอบต่อสถาน
ศึกษา

4) หน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคม
และประเทศชาติ

1.2.3.3 ความเป็นผู้นำ ประกอบด้วย

2 องค์ประกอบภายใน คือ

1) ความเป็นผู้นำด้านวิชาการ

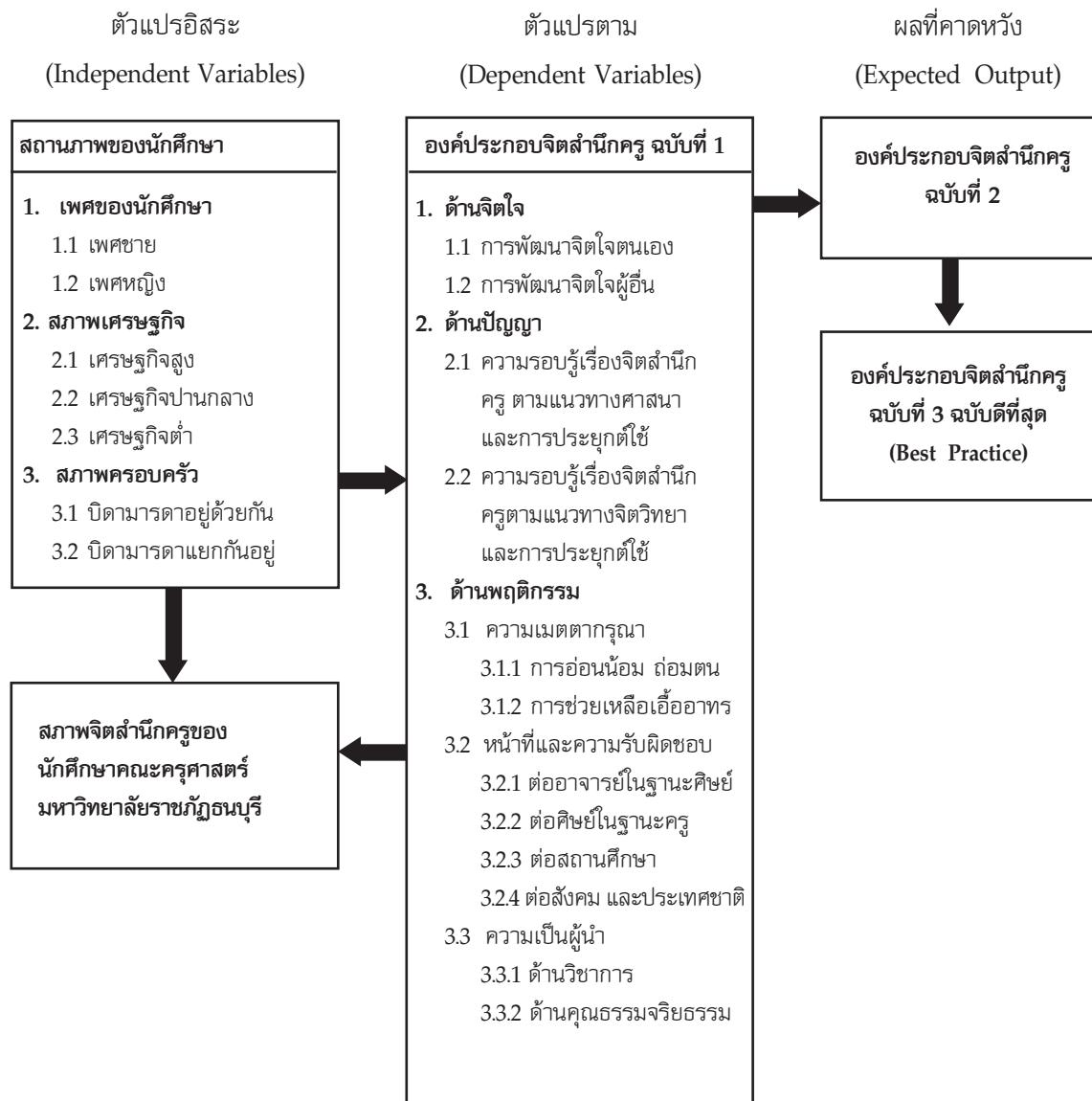
2) ความเป็นผู้นำด้านคุณธรรมจริยธรรม

2. ขอบเขตด้านประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้
ได้แก่ นักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ธนบุรี ปีการศึกษา 2549 จำนวน 408 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการ
สุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการ
แจกแบบสอบถามให้นักศึกษาตอบตามโอกาสที่เหมาะสม
สม ให้ได้ 5 เท่า ของจำนวนตัวชี้วัดตามเกณฑ์การใช้
กลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor
Analysis) ที่ สเตฟเว่นส์ (Stevens. 1996 : 372) กล่าว
ไว้ ดังนั้น 5 เท่าของจำนวนตัวชี้วัด 72 ตัว ต้องได้
กลุ่มตัวอย่างไม่ต่ำกว่า 360 คน จึงจะยอมรับได้ ซึ่ง
ในงานวิจัยฉบับนี้สุ่มได้ 394 คน ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่
ตั้งไว้แล้วนั้น ดังแสดงเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้
ดังต่อไปนี้

กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Frame Work)

ภาพประกอบ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Frame Work)

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

จิตสำนึกครู (Teacher Conscience) หมายถึง การตระหนักรู้ถึงระดับจิตใจของความเป็นครู หรือจิตวิญญาณครู โดยมุ่งเน้นในเรื่องการพัฒนาหรือการยกระดับ ในเรื่องจิตใจ สติปัญญา และพฤติกรรมการเป็นครู

จิตสำนึกครูภาค 1 หมายถึง การศึกษา ค้นคว้า หาขององค์ประกอบใหม่ของจิตสำนึกครูของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี และการศึกษาสภาพพื้นฐาน จิตสำนึกครูโดยทั่วไปของนักศึกษาเพื่อการพัฒนาจิตสำนึกครูตามเกณฑ์มาตรฐานของครุสภากา

องค์ประกอบใหม่ของจิตสำนึกครู หมายถึง องค์ประกอบของจิตสำนึกครูของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ที่เกิดขึ้นใหม่จากการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) แบบไกเซอร์ (Kaiser Normalization) ลักษณะมุมแผลม (Oblique) เพื่อหาองค์ประกอบที่เป็นอิสระ โดยวิธีโปรแกรมซ์ (Promax) โดยกำหนดค่าองค์ประกอบ (Factor Loading) ที่ 0.4 ขึ้นไป และมีค่าไอโgen (Eigen value) มากกว่าหรือเท่ากับ 1.0 ที่จับกลุ่มกันตั้งแต่ 4 ตัวชี้วัดขึ้นไป ได้ 6 องค์ประกอบหลัก 12 องค์ประกอบย่อย 60 ตัวชี้วัด แล้วนำไปจัดกลุ่มสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อยืนยันองค์ประกอบและปรับแก้ จนเป็นองค์ประกอบที่ดีที่สุด (Best Practice) ได้ องค์ประกอบใหม่ของจิตสำนึกครู ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี 4 องค์ประกอบหลัก 9 องค์ประกอบย่อย 45 ตัวชี้วัด

องค์ประกอบจิตสำนึกครู (Teacher conscience Factors) หมายถึง ส่วนประกอบ เค้าโครง แบบแผน หรือแนวทางในการสร้างจิตสำนึกครู ที่นักศึกษา

สังเคราะห์ขึ้นมา เป็น 3 ฉบับ คือ

1. องค์ประกอบจิตสำนึกครูฉบับที่ 1 หมายถึง องค์ประกอบจิตสำนึกครูที่ผู้เขียนศึกษาสังเคราะห์มาได้ 3 องค์ประกอบหลัก 7 องค์ประกอบย่อย 8 องค์ประกอบภายใน ดังนี้

1.1 ด้านจิตใจ หมายถึง องค์ประกอบด้านการพัฒนาจิตใจมนุษย์ มี 2 ด้าน คือ

1.1.1 ด้านการพัฒนาจิตใจตนเอง หมายถึง ความสามารถในการควบคุม เปลี่ยนแปลงและปรับสภาพจิตใจของตนเอง

1.1.2 ด้านการพัฒนาจิตใจผู้อื่น หมายถึง ความสามารถในการ จุงใจให้ผู้อื่นปรับสภาพจิตใจได้ สามารถจัดกิจกรรมให้ผู้อื่นพัฒนาจิตใจได้

1.2 ด้านปัญญา หมายถึง องค์ประกอบด้านการรอบรู้ การรับรู้ การคิดอย่าง ถ่องแท้ มี 2 องค์ประกอบ คือ

1.2.1 ความรอบรู้เรื่องจิตสำนึกครูตามแนวทางศึกษา และการประยุกต์ใช้ หมายถึง การรอบรู้คำสอนทางศึกษา การร่วมพิธีกรรม การพูดอ้างอิง การใช้เทคนิคและวิธีการทางศึกษาที่ใช้ในความเป็นครูได้

1.2.2 ความรอบรู้เรื่องจิตสำนึกครูตามแนวทางจิตวิทยาและการประยุกต์ใช้ หมายถึง การรอบรู้ แนวทางจิตวิทยาในเรื่องต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้ในหน้าที่ครูได้

1.3 ด้านพฤติกรรม หมายถึง องค์ประกอบด้านการแสดงออก ทางกาย วาจา ใจ ในเรื่องจิตสำนึกครู มี 3 องค์ประกอบย่อย คือ

1.3.1 ความเมตตากรุณา หมายถึง ความเป็นคนดี สร้างความเชื่อถือศรัทธาได้ มี 2 องค์ประกอบภายใน คือ

1.3.1.1 การอ่อนน้อมถ่อมตน หมายถึง

การมีสัมมาคาราะะ นอบน้อมต่อผู้ใหญ่ มีความเกรงใจ และให้เกียรติคนท้าวไป

1.3.1.2 การช่วยเหลือเอื้ออาทร หมายถึง มีความเสียสละ มีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่น อภัยได้มีอธยาศัยไมตรี

1.3.2 หน้าที่และความรับผิดชอบ หมายถึง การสำนึกรูปแบบหน้าที่ รับผิดชอบต่องาน ต่อคนที่แวดล้อม ตนมี 4 องค์ประกอบภายใต้

1.3.2.1 หน้าที่และความรับผิดชอบต่ออาจารย์ในฐานะศิษย์ หมายถึง การตั้งใจฟังโดยเคารพ มีการยกย่อง น้ำใจ เรียบร้อย กตัญญู ซื่อสัตย์ต่อครู อาจารย์ของตน

1.3.2.2 หน้าที่และความรับผิดชอบต่อศิษย์ในฐานะครู หมายถึง การมีความรัก ความเมตตา อดทน อดกลั้นให้อภัยได้ ตรงต่อเวลา ซึ่งแบ่งแนวทาง ก้าวหน้าทั้งด้านวิชาการและคุณธรรมจริยธรรม

1.3.2.3 หน้าที่และความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา หมายถึง การร่วมกิจกรรมสถานศึกษา การสร้างชื่อเสียงเกียรติคุณ การเสียสละ และมีน้ำใจ ต่อสถานศึกษา

1.3.2.4 หน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ หมายถึง การเคารพกฎหมาย และกติกาสังคมทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวม

1.3.3 ความเป็นผู้นำ หมายถึง การเป็นผู้รอบรู้ กล้านำ กล้าหาญ ฉลาด ว่องไว มีปฏิภาณ ให้พรบดี เป็นตัวอย่างที่ดี มี 2 องค์ประกอบภายใต้

1.3.3.1 ความเป็นผู้นำด้านวิชาการ หมายถึง การเป็นผู้เรียน ให้มีความคิดสร้างสรรค์ ขอบเขตความคืบหน้า วิเคราะห์วิจัยทางวิชาการ รักการอ่าน การเขียน และการอบรมสั่งสอน โน้มน้าวจิตใจคน

1.3.3.2 ความเป็นผู้นำด้านคุณธรรม

จริยธรรม หมายถึง การเป็นผู้นำในการจัดกิจกรรม พัฒนาคุณธรรม การประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่อง คุณธรรม จริยธรรม สามารถโน้มน้าวจิตใจคน ให้ยอมรับคุณธรรมจริยธรรมของทุกศาสตราและบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมกับการเรียนการสอนได้

2. องค์ประกอบจิตสำนึกครุภัคบัปที่ 2 หมายถึง องค์ประกอบจิตสำนึกครุที่เกิดจาก การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ได้ 6 องค์ประกอบหลัก 12 องค์ประกอบย่อยดังแสดงไปร์ ในภาพประกอบที่ 3

3. องค์ประกอบจิตสำนึกครุภัคบัปที่ 3 หมายถึง องค์ประกอบจิตสำนึกครุบัปที่ดีที่สุด (Best Practice) ที่ได้จากการจัดสมนทดากลุ่ม (Focus Group) ผู้ทรงคุณวุฒิได้ 4 องค์ประกอบหลัก 9 องค์ประกอบย่อย ดังแสดงไปร์ในภาพประกอบ 4

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยเป็น 3 ส่วน 6 ตอน และปรากฏผลการวิจัยในแต่ละตอนดังต่อไปนี้
ส่วนที่ 1 การวางแผนการวิจัย (Research Planning)
ดำเนินการดังนี้

ตอนที่ 1 การวางแผนขั้ปงองค์ประกอบ
จิตสำนึกครุ ประกอบด้วย

ขั้นที่ 1 การขับบัญชีบังคับและทฤษฎีเกี่ยวกับ
จิตสำนึกครุ ผู้วิจัยขับบัญชีบังคับและทฤษฎีระบบการ
พัฒนามนุษย์ของพระธรรมปีศาจ (ป.อ.ปยุตโต. 2542
: 243) รวมกับแนวคิดจิตสำนึกครุตามแนวทางศาสนา
พุทธ ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม รวมกับแนวคิด
จิตวิทยาตะวันตกและ ได้ทำการสอบถาม สมมติฐาน ผู้
เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับการผลิตครุและ
ครุสุภาษ แล้วนำมาสังเคราะห์ สรุปเป็นจิตสำนึกครุ ฉบับ
ที่ 1 จำนวน 3 องค์ประกอบหลัก 7 องค์ประกอบย่อย

8 องค์ประกอบภายใน ดังแสดงในภาพประกอบ 2

ขั้นที่ 2 การซึ่งบ่งกระบวนการวิจัย (Research Process) ผู้วิจัยได้ซึ่งบ่งกระบวนการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methodology) ตามวิธีการของทากากอรี และเตดลลี (Tashakkori & Teddlie, 1998) โดยรวมวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เข้าด้วยกันเพื่อยืนยันองค์ประกอบใหม่ของจิตสำนึกครูฉบับที่ 2 ที่ค้นพบ

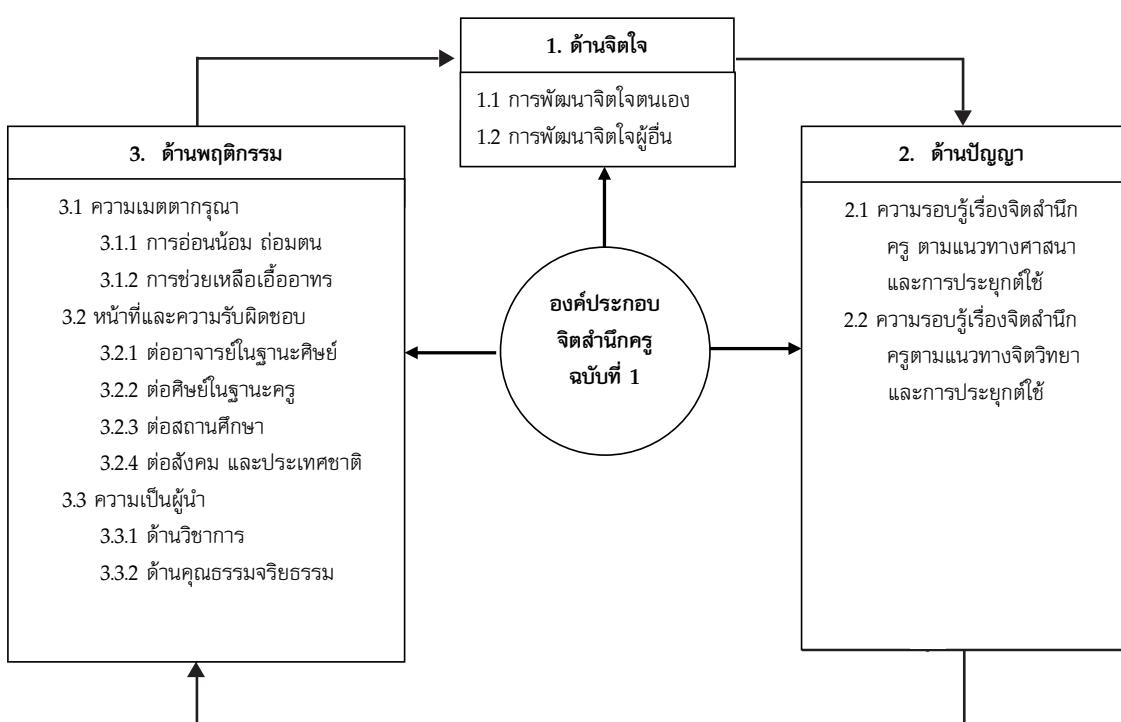
ตอนที่ 2 การศึกษาและจัดทำแนวทางการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย

ขั้นที่ 1 การศึกษาเอกสารเกี่ยวกับจิตสำนึก

ครู ผู้วิจัยศึกษาเอกสารระบบการพัฒนามนุษย์ของพระธรรมปีฎิก (ป.อ.ปยุตติ. 2542 : 243) รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องกับจิตสำนึกครูจากศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ ศาสโนอิสลาม ทฤษฎีจิตวิทยา และงานวิจัยทั้งในประเทศไทยและในต่างประเทศ

ขั้นที่ 2 การยกร่างองค์ประกอบจิตสำนึก ฉบับที่ 1 ผู้วิจัยกร่างองค์ประกอบจิตสำนึกครูฉบับที่ 1 จากการประเมินแนวคิดและทฤษฎีทั้งหมดได้ดังนี้

รูปแบบองค์ประกอบจิตสำนึกครู ฉบับที่ 1

ภาพประกอบ 2 แสดงรูปแบบองค์ประกอบจิตสำนึกครู ฉบับที่ 1

ส่วนที่ 2 การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ดำเนินการดังนี้

ตอนที่ 3 การหาองค์ประกอบใหม่ของจิตสำนักครุ ประกอบด้วย

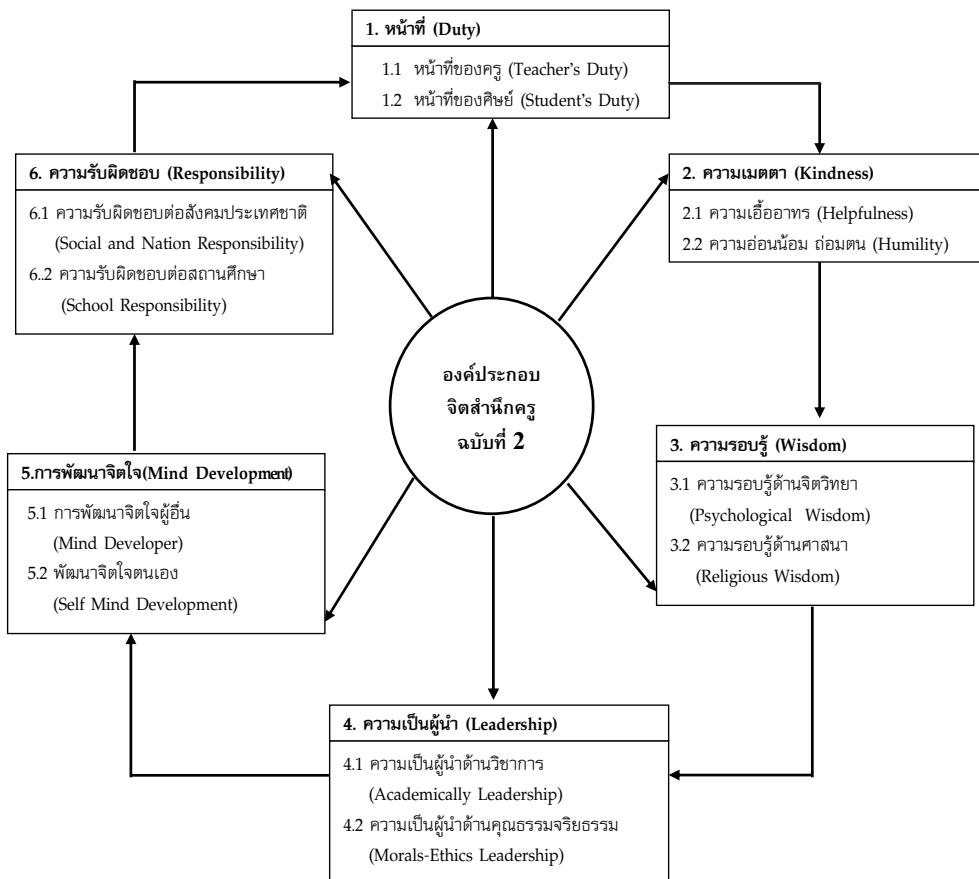
ขั้นที่ 1 การศึกษาแนวคิดของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จากครุสภาน ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการผลิตครุ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม ผู้ทรงคุณวุฒิด้านจิตวิทยา จำนวน 9 ท่าน เพื่อหาแนวคิดเรื่องขององค์ประกอบของจิตสำนักครุ

ขั้นที่ 2 การสร้างเครื่องมือ และการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ศึกษาหั้งห่มดมาสร้างแบบสอบถามจิตสำนักครุ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert's Scales) เพื่อวัดระดับพฤติกรรมจิตสำนักครุ จำนวน 72 ชี้วัด และดำเนินการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 3 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดการประเมินผล 3 ท่าน รวม 6 ท่าน ตรวจสอบ ปรับปรุงและทดลองใช้กับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลฯ จำนวน 39 คน วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (Alpha Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach. 1984 : 126) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.98

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์องค์ประกอบจิตสำนักครุ ผู้วิจัยดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง จากนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลฯ 5 ชั้นปี โดย

วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ให้ได้มากกว่า 5 เท่า ของตัวชี้วัด (Stevens. 1996 : 372) ได้แก่ 5 เท่าของ 72 คือ 360 คน สุ่มได้ 394 คน สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และยอมรับได้ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง คัดเลือกแบบสอบถามที่มีร่องรอยการไม่ตั้งใจตอบทิ้ง เหลือใช้ได้จริงจำนวน 391 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.99 มาใช้วิเคราะห์องค์ประกอบโดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) โดยใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment) ในรูปสหสัมพันธ์ขนาด 72×72 ทดสอบนัยสำคัญ ทุกค่า วิเคราะห์องค์ประกอบหลักโดยหมุนแกนแบบไกเซอร์ (Kaiser Normalization) ลักษณะมุมแหลม (Oblique) เพื่อหาองค์ประกอบที่เป็นอิสระตัวยอปรมากซ์ (Promax) และขัดความซ้ำซ้อนขององค์ประกอบ ผู้วิจัยพิจารณาตัดองค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ต่ำกว่า 0.4 ทึ้งนำองค์ประกอบที่เหลือเข้าวิเคราะห์ใหม่ตามวิธีการเดิม ครั้งที่ 2, 3, และ 4 เพื่อให้แน่ใจ แล้วพิจารณาเลือกเอาองค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) 0.4 ขึ้นไป และมีค่าไอเจน (Eigenvalue) มากกว่าหรือเท่ากับ 1.0 ที่จับกลุ่มกันตั้งแต่ 4 ตัวชี้วัดขึ้นไป เป็นกลุ่มขององค์ประกอบใหม่ได้ 9 กลุ่ม จัดเป็นองค์ประกอบใหม่และตั้งชื่อใหม่ ได้ 6 องค์ประกอบหลัก 11 องค์ประกอบย่อย 60 ตัวชี้วัด ดังแสดงเป็นภาพขององค์ประกอบจิตสำนักครุ ฉบับที่ 2 ดังนี้

รูปแบบองค์ประกอบจิตสำนึกรู ฉบับที่ 2 ที่ค้นพบใหม่

ภาพประกอบ 3 แสดงรูปแบบองค์ประกอบจิตสำนึกรู ฉบับที่ 2 ที่ค้นพบใหม่

ตอนที่ 4 การศึกษาระดับพุทธิกรรมจิตสำนึกรูของนักศึกษา ประกอบด้วยการดำเนินการ 2 ขั้น คือ
ขั้นที่ 1 การหาระดับพุทธิกรรมจิตสำนึกรู
ของนักศึกษาในภาพรวม

ผู้วิจัยดำเนินการหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และหาระดับพุทธิกรรมจิตสำนึกรูของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลฯ ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ทุกองค์ประกอบ

ขั้นที่ 2 การเปรียบเทียบระดับพุทธิกรรมจิตสำนึกรูตามสถานภาพของนักศึกษา

ผู้วิจัยดำเนินการเปรียบเทียบระดับพุทธิกรรมจิตสำนึกรูของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลฯ ตามสถานภาพของนักศึกษา ได้แก่ เพศ สภาพทางเศรษฐกิจ และสภาพครอบครัว พบว่า นักศึกษาเพศหญิงมีระดับพุทธิกรรมจิตสำนึกรูสูงกว่า เพศชาย และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษาที่สภาพเศรษฐกิจสูง มีระดับพุทธิกรรมจิตสำนึกรูสูงกว่าเศรษฐกิจต่ำ และเศรษฐกิจปานกลาง ตามลำดับ และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกกลุ่ม นักศึกษาที่มาจากครอบครัวบิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีระดับพุทธิกรรม

จิตสำนึกครูสูงกว่าบิดามารดาแยกกันอยู่ และแตกต่าง กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนที่ 3 การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ดำเนินการเป็น 2 ตอน ดังนี้

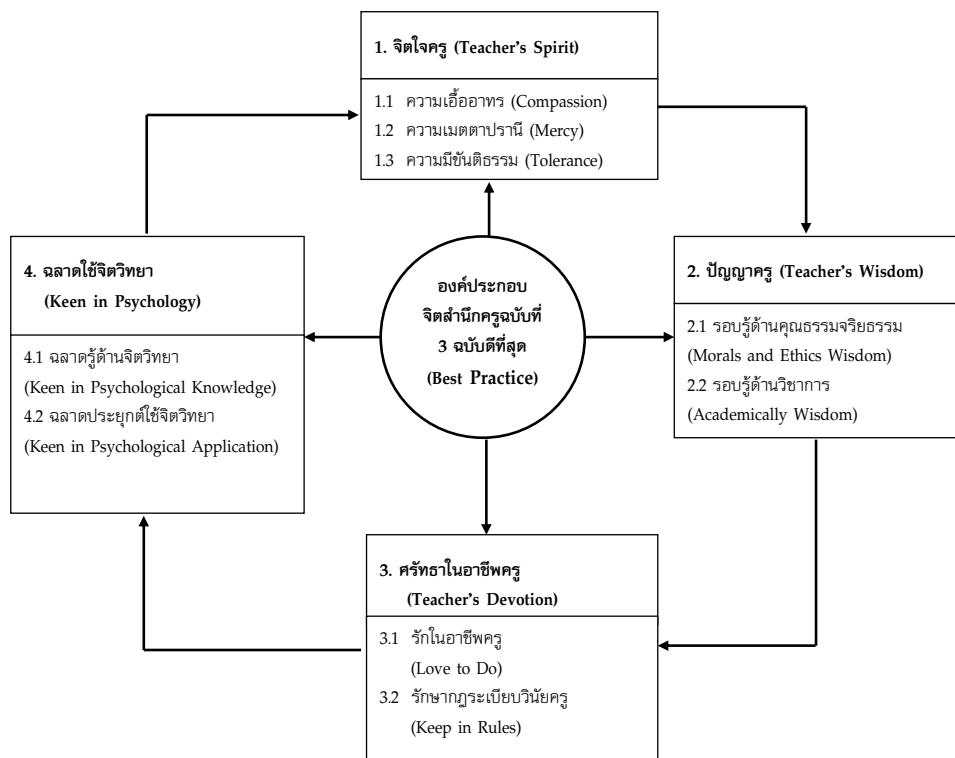
ตอนที่ 5 การจัดกลุ่มสนทนা (Focus Group) ประกอบด้วย

ข้อที่ 1 การจัดกลุ่มสนทนากู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยใช้ขั้นตอนในการจัดกลุ่มสนทนาระหว่าง ลứ佳 ฉัน ฉัน ชาنمดาชานี (ประวิ特 เอราวารณ์. 2539 : 25 อ้างอิง จาก (Stewart and Shamdasani. 1991) โดยเช่น ผู้ทรงคุณวุฒิ คือ ประธานครุสภาก ประธานสภาก คณบดีคณะครุศาสตร์ และศึกษาศาสตร์แห่งประเทศไทย ผู้ทรงคุณวุฒิจากศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม นักจิตวิทยา อธิการบดีและรอง

อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลฯ จำนวนรวม 9 ท่าน ร่วมกลุ่มสนทนาระบบดี ยืนยันและปรับปรุงองค์ประกอบจิตสำนึกครูของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลฯ ซึ่งได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ซึ่งเป็นรูปแบบองค์ประกอบจิตสำนึกครู ฉบับที่ 2 ที่ค้นพบใหม่นั้น

ข้อที่ 2 การปรับปรุงองค์ประกอบใหม่ของจิตสำนึกครูให้เป็นฉบับดีที่สุด (Best Practice) ผู้วิจัย นำแนวคิดและบทสรุปจากการจัดกลุ่มสนทนาระบบดี ใหม่ของจิตสำนึกครู ของ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลฯ ปรับปรุงและจัดระบบใหม่ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ปรากฏผลเป็นรูปแบบองค์ประกอบจิตสำนึกครู ฉบับดีที่สุด (Best Practice) ดังต่อไปนี้

รูปแบบองค์ประกอบจิตสำนึกครู ฉบับที่ 3 ฉบับดีที่สุด (Best Practice)

ภาพประกอบ 4 แสดงรูปแบบองค์ประกอบจิตสำนึกครู ฉบับที่ 3 ฉบับดีที่สุด (Best Practice)

ตอนที่ 6 การสรุปผลการวิจัยและรายงาน ประกอบด้วย

ข้อที่ 1 การสรุปและแสดงผลการวิจัย
ผู้วิจัยได้สรุปและแสดงผลการวิจัยเป็นภาพประกอบ เพื่อสะดวกในการนำไปใช้ และแสดงให้เห็นรูปแบบที่เปลี่ยนไปขององค์ประกอบจิตสำนึกครู ของนักศึกษา ได้อย่างชัดเจน ซึ่งปรากฏรายละเอียดและภาพประกอบในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ที่มีตัวชี้วัดที่เปลี่ยนไปด้วย ซึ่งไม่สามารถแสดงรายละเอียดในที่นี่ ท่านผู้สนใจ สามารถติดตามผลงานได้ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ในผลการวิจัย เรื่องจิตสำนึกครู ภาค 1: องค์ประกอบใหม่ของจิตสำนึกครูของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ข้อที่ 2 การเขียนรายงานการวิจัย ผู้วิจัย
ได้สรุป อภิปรายผล และเขียนรายงานการวิจัยโดยละเอียดเพื่อเสนอมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ พิจารณา และนำผลไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาจิตสำนึกครู ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ รายละเอียดของผลการวิจัยโดยย่อ มีดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. จากรัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อ 1 ที่ว่า “เพื่อหาองค์ประกอบใหม่ได้แก่องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และตัวชี้วัดจิตสำนึกครูของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์” สรุปผลการวิจัยได้ องค์ประกอบใหม่ของจิตสำนึกครู 6 องค์ประกอบหลัก 12 องค์ประกอบย่อย 60 ตัวชี้วัด ดังภาพประกอบ 3 แสดงรูปแบบองค์ประกอบจิตสำนึกครู ฉบับที่ 2 ที่ค้นพบใหม่

2. จากรัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อ 2 ที่ว่า “เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมจิตสำนึกครูของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ ในภาพรวม” สรุปผลการวิจัยพบว่าระดับพฤติกรรมจิตสำนึกครูของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบเรียงตามลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุดลงมา คือ ด้านพุติกรรม ด้านจิตใจ และด้านปัญญา

3. จากรัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 3 ที่ว่า “เพื่อเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมจิตสำนึกครูของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ ตามสถานภาพของนักศึกษา ได้แก่ เพศ สภาพเศรษฐกิจ และสภาพครอบครัว” สรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

3.1 สรุปผลการวิจัยตามสถานภาพทางเพศ
ของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาเพศหญิงมีระดับพฤติกรรมจิตสำนึกครูสูงกว่าชายและแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 สรุปผลการวิจัยตามสภาพเศรษฐกิจ
ของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีระดับพฤติกรรมจิตสำนึกครูสูงเรียงตามลำดับลงมาคือ นักศึกษากลุ่มเศรษฐกิจสูง ต่ำ และปานกลางซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 สรุปผลการวิจัยตามสภาพครอบครัว
ของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาที่สภาพครอบครัวมีบิดามารดาอยู่ด้วยกันมีระดับพฤติกรรมจิตสำนึกครูสูงกว่าครอบครัวที่บิดามารดาแยกกันอยู่ และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. จากรัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 4 ที่ว่า “เพื่อยืนยันและปรับปรุงองค์ประกอบใหม่ของจิตสำนึกครู ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ที่ค้นพบ” สรุปผลการวิจัยโดยการจัดกลุ่มนพนา (Focus Group) ได้องค์ประกอบจิตสำนึก

ครุภัคที่ 3 ฉบับดีที่สุด (Best Practice) จำนวน 4 องค์ประกอบหลัก 9 องค์ประกอบย่อย 45 ตัวชี้วัด ดังภาพประกอบ 4 ชิ่งแสดงเฉพาะองค์ประกอบหลัก และองค์ประกอบย่อยเท่านั้น

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของ การวิจัยโดยย่อดังนี้

1. จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อที่ 1 ที่ ว่า “เพื่อหาองค์ประกอบใหม่ ได้แก่องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และตัวชี้วัดจิตสำนึกครู ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี” สรุปไว้ว่า ได้องค์ประกอบใหม่ฉบับที่ 2 จำนวน 6 องค์ประกอบหลัก 12 องค์ประกอบย่อยที่แตกต่างไปจาก เดิม คือ ฉบับที่ 1 นั้นอภิปรายผลการวิจัยโดยสรุปได้ว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ให้ความสำคัญต่อหน้าที่ของครู และหน้าที่ของศิษย์มาก ที่สุด รองลงมาคือ ความเมตตา ความรอบรู้ เป็นผู้นำ พัฒนาจิตใจ และความรับผิดชอบ ตามลำดับ ซึ่ง สอดคล้องกับการวิจัยของ นิภา สุขพิทักษ์ (2537 : บทคัดย่อ) ที่วิจัยพบว่าครูส่วนใหญ่มีความสำนึกรับผิดชอบต่อความเป็นพลโลกัน้อย ผู้วิจัยมีความเห็นว่า นักศึกษามีระดับพฤติกรรมการให้ความสำคัญต่อหน้าที่ของครูและศิษย์มาก แต่กลับมีระดับพฤติกรรมการรับผิดชอบน้อย จึงสมควรปลูกฝังความรับผิดชอบให้แก่นักศึกษาให้มากขึ้น

2. จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 ที่ ว่า “เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมจิตสำนึกครูของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ในภาพรวม” สรุปผลการวิจัยไว้ว่า ระดับจิตสำนึกครูของนักศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบ เรียง ตามลำดับคะแนน จากมากไปน้อย ได้แก่ ด้าน

พฤติกรรม ด้านปัญญาและด้านจิตใจ สามารถอภิปรายผลโดยสรุปได้ว่า ระดับพฤติกรรมจิตสำนึกครูของนักศึกษาอยู่ในระดับมากที่น่าพอใจ มีพฤติกรรมด้านความรอบรู้จิตสำนึกครูตามแนวทางศึกษา มากกว่าจิตวิทยา กล่าวคือ มีความเมตตา กรุณามาก พฤติกรรมด้านการพัฒนาจิตใจตนเอง สูงกว่าการพัฒนาจิตใจผู้อื่น ซึ่ง เปญญาภรณ์ ช้อยเครือ (2543 : บทคัดย่อ) พบว่า นักศึกษาควรปฏิบัติตามแนวทางศึกษาให้มากและเสนอไว้ว่า อาจารย์คณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ควรจัดกิจกรรมทางศึกษาให้แก่นักศึกษามากขึ้น และอ้อมเดือน ลดมาณี (2539 : บทคัดย่อ) พบว่า ลักษณะทางพุทธ มีผลต่อการถ่ายทอดทางศึกษามากกว่าตัวทำนายอื่น จึงควรส่งเสริมให้มากขึ้น ทำให้เห็นว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนี้ จะสามารถพัฒนาเป็นครูที่ดีได้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ควรศึกษาสภาพพื้นฐานเพื่อศึกษาตัวป้อน หรือ ที่มาของนักศึกษา ต่อไป ดังจะอภิปรายผลต่อไปนี้

3. จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 3 ที่ ว่า “เพื่อเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมจิตสำนึกครูของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ตามสถานภาพของนักศึกษาได้แก่ เพศ สภาพเศรษฐกิจ และสภาพครอบครัว” สรุปผลการวิจัยไว้ว่า 3 ตอน และอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

3.1 อภิปรายผลการวิจัย ตามสถานภาพทางเพศของนักศึกษา ได้แก่ เพศชาย และหญิง จากที่สรุปไว้ว่า นักศึกษาเพศหญิงมีระดับจิตสำนึกครูสูงกว่า ชายและแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สูงสุดคือ ด้านพฤติกรรม องค์ประกอบที่ต่างกันมาก คือ การพัฒนาจิตใจตนเอง ความเมตตากรุณา และความรับผิดชอบ ซึ่ง ขัดแย้งกับเปญญาภรณ์ ช้อยเครือ (2543 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาชีพครู และพฤติกรรมไฟลัมณฑ์

ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า นักศึกษาหญิงและชายไม่ต่างกัน เป็นเรื่องที่น่าศึกษาค้นคว้าต่อไปว่าอะไรคือปัจจัยสำคัญที่ทำให้ระดับพฤติกรรมจิตสำนักครุ ของนักศึกษาชายและหญิงแตกต่างกัน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์ ของ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เป็นนักศึกษาที่ได้รับทุนตามโครงการผลิตครุการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) ที่ได้คัดเลือกมาแล้ว จึงอาจเป็นปัจจัยส่วนหนึ่ง ซึ่งนักศึกษากลุ่มนี้มีนักศึกษา เพศหญิงมากกว่าเพศชาย กิจกรรมต่าง ๆ นักศึกษาหญิงมักเป็นผู้นำ

3.2 อภิรายผลการวิจัยตามสภาพทางเศรษฐกิจของนักศึกษา ได้แก่ เศรษฐกิจสูง ปานกลาง และต่ำ จากที่สรุปไว้ว่า นักศึกษากลุ่มเศรษฐกิจสูง มีระดับพฤติกรรมจิตสำนักครุสูงสุด รองลงมาคือ กลุ่มเศรษฐกิจต่ำ และปานกลาง ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อภิรายผลการวิจัยโดยสรุปได้ว่า นักศึกษาที่เศรษฐกิจสูง ปานกลาง และต่ำ มีระดับพฤติกรรมจิตสำนักครุใกล้เคียงกัน ในรายละเอียดน่าจะมีปัจจัยที่เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย 3 ปัจจัย คือ ความคล่องตัวของนักศึกษาเศรษฐกิจสูง การสืบสานเชื้อสายของนักศึกษาเศรษฐกิจต่ำ และความเชื่อของนักศึกษาเศรษฐกิจปานกลาง ทั้งนี้ยังไม่มีงานวิจัยมาสนับสนุน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ตามหลักจิตวิทยาทฤษฎีมนุษย์นิยม (Humanism) ของ โรเจอร์ส (Rogers) ที่กล่าวว่า มนุษย์ มีศักดิ์ศรี มนุษย์มีคุณค่า มนุษย์มีความสามารถสูงในการแก้ปัญหาของตนเองได้ดีนั้น น่าจะอธิบายผลการวิจัยนี้ได้ว่านักศึกษากลุ่มเศรษฐกิจต่ำ เมื่อมุ่งมั่นมาเรียนครุ และทราบว่าตนเองจะไปเป็นครุภัคสามารถพัฒนาตนเองในเรื่องจิตสำนักครุได้ดี ตั้งแต่คณะครุศาสตร์ สามารถกระตุ้นนักศึกษากลุ่มเศรษฐกิจปานกลางให้ลดลงเนื่อยชาลงได้ และเพิ่มแรงขับมากขึ้น คิดว่าจะยกระดับจิตสำนักครุของนักศึกษาให้สูงขึ้นได้

3.3 อภิรายผลการวิจัยตามสภาพครอบครัวของนักศึกษาได้แก่ ครอบครัวที่บิดา มารดาอยู่ด้วยกัน และบิดา มารดาแยกกันอยู่ จากที่สรุปไว้ว่า นักศึกษาที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันมีระดับจิตสำนักครุสูงกว่านักศึกษาที่บิดามารดาแยกกันอยู่และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อภิรายผลการวิจัย ได้ว่า สภาพครอบครัวมีผลต่อระดับพฤติกรรมจิตสำนักครุ ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของรู้ด (Rude, Cheryl L. 2005) พบว่า อาชีพ ความสัมพันธ์ในครอบครัว งานประจำการณ์ด้านจิตวิญญาณ การเปลี่ยนแปลงรั้มnorrm และแรงขับทางบวก มีอิทธิพลต่อการพัฒนาชีวิตของผู้นำทุกเรื่อง สภาพครอบครัวของนักศึกษาจึงมีผลสำคัญต่อพฤติกรรมจิตสำนักครุของนักศึกษา

4. จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 4 ที่ว่า “เพื่อยืนยันและปรับปรุงองค์ประกอบใหม่ของจิตสำนักครุของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีที่ค้นพบ” สรุปผลการวิจัยไว้ว่า ได้ 6 องค์ประกอบหลัก 12 องค์ประกอบย่อย ดังภาพประกอบ 3 นำเสนอการจัดกลุ่มสนใจ (Focus Group) ผู้ทรงคุณวุฒิได้ องค์ประกอบจิตสำนักครุฉบับที่ 3 ฉบับดีที่สุด (Best Practice) จำนวน 4 องค์ประกอบหลัก 9 องค์ประกอบย่อย อภิรายผลได้ว่า การศึกษาค้นคว้า เอกสารการสอน ผลการสอน ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิในการผลิตครุและนักจิตวิทยา สังเคราะห์ได้มาเป็นองค์ประกอบจิตสำนักครุฉบับที่ 1 สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยกระบวนการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) เป็นองค์ประกอบจิตสำนักครุฉบับที่ 2 และยังได้รับการปรับปรุงอีกด้วยจากการจัดกลุ่มสนใจ (Focus Group) ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นองค์ประกอบจิตสำนักครุฉบับที่ 3 จึงนำไปใช้อีกด้วย เป็นฉบับดีที่สุด (Best Practice) และ ทั้ง 4 องค์ประกอบหลัก 9 องค์ประกอบย่อยและ 45 ตัวชี้วัด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงาน

- 1.1 ในการกำหนดนโยบายการผลิตครุภัณฑ์ให้ความสำคัญเรื่องจิตสำนักครุภัณฑ์
- 1.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาควรเร่งรัดในการพัฒนาจิตสำนักครุภัณฑ์
- 1.3 ทุกหน่วยงานควรเน้นเรื่องจิตสำนักด้านคุณธรรม จริยธรรม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

- 2.1 ควรขยายงานวิจัยเรื่องจิตสำนักครุภัณฑ์ในคณะครุศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์ให้มากขึ้น
- 2.2 ควรขยายงานวิจัยเรื่องจิตสำนักครุภัณฑ์ในระดับปฐมวัย อนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา เพื่อให้เห็นระดับพัฒนาระบบทุกระดับทั่วประเทศ

บรรณานุกรม

1. กรมวิชาการ. (2540). ประทีปแห่งการศึกษา พระบรมราชโองการและพระราชดำรัสด้านการศึกษา. กรุงเทพฯ : คุรุสภากาชาดพรัว.
2. _____.(2546). พระราชนูญต์การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ : อักษรไทย.
3. _____.(2548). มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขานุการคุรุสภा. คุรุสภากาชาดพรัว.
4. นิภา สุพิทักษ์. (2537 : ตุลาคม-ธันวาคม). “จิตสำนักในความเป็นพลโลกของครุภัณฑ์สิ่งแวดล้อม” ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 9 ตามการรับรู้ของตนเอง” วารสารทางการศึกษา. 24 (4).

5. เปณุจมารันต์ ช้อยเครือ. (2543). ปัจจัยจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาชีพครุภัณฑ์ในสัมฤทธิ์ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น : วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์รัฐมนตรีbatch สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
6. ประวิต เอราวารรณ์. (2539). การเสริมสร้างพลังอำนาจครุภัณฑ์ : การวิจัยแบบสนทนากลุ่ม. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์รัฐมนตรีbatch สาขาวิจัยการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
7. พงษ์พันธ์ พงษ์สิงหา. (2525). ทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ : พิทักษ์อักษร.
8. พระธรรมปีฎก (ป.อ.ปัญชุต์โต.). (2542). การพัฒนาที่ยั่งยืน Sustainable Development. กรุงเทพฯ : นุสันธิโภก คีมทอง.
9. สำนักงานรัฐองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.). (2547). ครอบแนวทางการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษาฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : จุดทอง.
10. สำนักงานเลขานุการคุรุสภा. (2546). หลักเกณฑ์การรับรองคุณภาพทางการศึกษา(หลักสูตร 5 ปี). กรุงเทพฯ : สำนักมาตรฐานและประสบการณ์วิชาชีพ.
11. _____.(2548). มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : คุรุสภากาชาดพรัว. สำนักประกันคุณภาพการศึกษา. (2549). เอกสารรวมเกณฑ์การประกันคุณภาพเพื่อรับการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอก พ.ศ. 2549 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
12. อ้อมเดือน ลดามณี. (2539). ลักษณะทางพระพุทธ ศาสนาและจิตสังคมของครุภัณฑ์มัธยมศึกษาที่

- เกี่ยวข้องกับการถ่ายทอดทางศาสนา. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพุทธกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
13. Cronbach. Lee J. (1984). **Essentially of Psychological Testing.** 4th ed. New York : Harper & Row.
14. Rude, Cheryl L. (2005). **A multi-cases study of the life- shaping inferences of person who hold position of leadership in healthcare the Chistian church and higher education.** Ohio : Ph.D., Union Institute and University. Digital Dissertation Abstract, Protest UMI, AAT 3181564.
15. Stevens. James. (1996). **Applied Multivariate Statistics of The Social Sciences.** 3rd ed. New Jersey : Lawrence Erlbaum Associate Publishers.
16. Tashakkori, Abbas & Teddlie, Charles. (1998). **Mixed Methodology : Combining Quantitative and Qualitative Approach.** California : Thousand Oaks, Sage.